

[Vagn Bro.]

grundelse, hvormed Skatteloven var givet, betale deres Skat af disse i Sandhed store skattepligtige Indkomster.

Med disse Bemærkninger vil jeg for min Part udtale Haabet om, at der i den kommende Tid ikke alene vil blive forhandlet, men ogsaa søgt opnaaet et Resultat, der i hvert Fald kan blive en Begyndelse i den Retning, som Lovforslaget tager Sigte paa.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hendriksen): Jeg skal nu, saa kort som det er mig muligt, imødegaa den Kritik, der fra forskelligt Hold er rettet mod de foreliggende Lovforslag. Dog vil jeg gerne først have Lov til at sige Tak til de ærede 3 sidste Talere, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, det ærede Medlem Hr. Vanggaard og det ærede Medlem Hr. Vagn Bro for deres Tilslutning til de Tanker, der er nedfældet i de her debatterede Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen mente, at det var paa Tide, vi nu fik dette Spørgsmaal rejst, og var derfor glad over Lovforslagenes Forelæggelse, selv om han gjorde Rede for andre Synspunkter, andre Ideer end dem, der er nedfældet i Lovforslagene. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at gaa den Vej, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen var inde paa, og jeg vil advare imod at lægge saa store Byrder over paa Fremtidens Slægtled som de Byrder, der vilde følge af den Fremgangsmaade, det ærede Medlem anbefalede.

Hvad det ærede Medlem Hr. Vanggaard angaar, gav han jo selve Tanken sin varmeste Tilslutning, og det gjorde det ærede Medlem Hr. Vagn Bro ogsaa i meget kraftige Udtryk, idet han udtalte sin Glæde over Lovforslagenes Forelæggelse og konkluderede i, at Tiden var inde til at drage Forsikrings-tanken frem. Jeg for mit Vedkommende kan kun være glad over at høre Udtalelser af denne Art.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at sige endnu en Gang — jeg har sagt det, hver Gang jeg har haft Ordet — at de Lovforslag, hvis Talsmand jeg er, ikke er et Ultimatum, Lovforslagene er forelagt som Forhandlingsgrundlag, for at vi her i Rigsdagen kunde faa Lejlighed til at drøfte og diskutere disse Spørgsmaal; og netop for at vi kunde faa Lejlighed til at drøfte dem til Bunds, har vi ogsaa forelagt Lovforslag, der stødte til Bunds — saa vil man altid kunne forhandle nærmere om Enkeltheder. Det, der er det afgørende, er, om man vil tage Stilling, for eller imod, til

Princippet: Folkeforsikring, og jeg forstod, at de før omtalte tre ærede Medlemmer har taget klar og afgjort Stilling til Spørgsmaalet. De vil medvirke til en Folkeforsikring, og saa tror jeg, vi nok skal blive enige om Enkelthederne. Om Forhandlingerne skal finde Sted paa Grundlag af de Lovforslag, som det konservative Folkeparti med mig som Ordfører har forelagt, eller paa Grundlag af andre Lovforslag, er for os ikke det afgørende. Det afgørende er, at der føres virkelige Forhandlinger og naas et Resultat, der gaar Folkeforsikringsvejen.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Willesen var taknemlig over, at Lovforslagene var forelagt, men det ærede Medlem tilføjede ganske vist, at en Forudsætning for hans og hans Meningsfælles Medvirkning var, at Forsikringen blev frivillig. Det ærede Medlem ønskede kun en frivillig Forsikring og saaledes, at Præmierne blev betalt efter progressiv Skala. Det vilde nu være en noget mærkelig Forsikringsform, og jeg vilde anse en saadan Fremgangsmaade for fuldkommen uanvendelig, som et velmenende men uigennemførligt Forsøg paa at løse Spørgsmaalet. Hvis man vil gøre Forsikringspræmien progressiv stigende, vilde man komme til, at Folk med saa store Indtægter, som det ærede Medlem Hr. Stauning omtalte i Gaar, vilde faa en Aldersrente eller Forsikring paa 20 000—30 000, ja op til 40 000 Kr. om Aaret. Og det var vel alligevel ikke det ærede Medlem Hr. Willesens Mening.

Men Hovedangrebet mod disse Lovforslag kom jo fra det ærede Medlem Hr. Stauning, i hvis Fodspor det ærede Medlem Hr. Holdgaard fulgte, men det sidstnævnte ærede Medlems Udtalelser behøver jeg i øvrigt ikke at beskæftige mig ret meget med, de var kun Gentagelser af det ærede Medlem Hr. Staunings Udtalelser, de samme Argumenter, og for en stor Del de samme Ord. Hovedangrebet kom altsaa fra det ærede Medlem Hr. Stauning, og det var med megen Voldsomhed det ærede Medlem angreb de foreliggende Lovforslag. Først gav det ærede Medlem en historisk Oversigt og nævnte, at kun faa Sager havde været behandlet saa indgaaende i den danske Rigsdag, ja Landet over i det hele taget, som Folkeforsikrings-tanken. Det ærede Medlem begyndte med 1866 og refererede nogle Udtalelser, der var faldet i 1878, og som gik ud paa, at Arbejderne af deres fattige Løn ikke kunde betale noget til deres Forsørgelse. Jeg tror dog, at det ærede Medlem Hr. Stauning vil indrømme mig, at der er stor Forskel paa Arbejdernes Stilling her i Landet i 1878 og nu